Η Σόφη Θεοδωρίδου στο arive.gr

συνέντευξη | πωλίνα_ταϊγανίδου

Με αφορμή την παρουσίαση του νέου της βιβλίου, ‘Στεφάνι από ασπάλαθο’

Λίγα λόγια για το έργο:

Μια όμορφη καλοκαιρινή μέρα του 1939, η Κασσιανή κρυφοκοιτάζει πίσω απ’ την κουρτίνα της κάμαράς της το άγνωστο παλικάρι που σιγοπίνει τον καφέ του στην αυλή των γειτόνων τους, δίχως να υποψιάζεται ότι είναι ο άντρας που θα σφραγίσει τη ζωή της. Η δεκαπεντάχρονη κοπέλα ασφυκτιά στην επαρχία, στη σκιά του αυστηρού ιεροκήρυκα πατέρα της. Ο δεκαοχτάχρονος Λυκούργος, απ’ την άλλη, οραματίζεται το μέλλον του στο πανεπιστήμιο της πρωτεύουσας.

Τους δυο νέους θα ενώσει ένα εφηβικό φιλί και μια βάρβαρη τιμωρία. Θα τους χωρίσουν οι δικές του επιλογές κι η Ιστορία. Στα χρόνια που τους περιμένουν η Κασσιανή θα υποχρεωθεί να επωμιστεί βάρη που δεν της έπρεπαν.

Αντιμέτωπη μ’ ένα κράτος εχθρικό και μια κοινωνία ματωμένη, θα αισθανθεί συχνά ότι σταυρώνεται για λάθη εκείνου κι ότι το στεφάνι που κάποτε της φόρεσε είναι φτιαγμένο απ’ τον αγκαθωτό ασπάλαθο, που χρησιμοποιούν στον τόπο της για φράχτη ή για προσάναμμα. Στο κλειστοφοβικό σύμπαν του νέου κόσμου της θ’ αναγκαστεί ν’ απαρνηθεί ακόμη κι αυτή τη γυναικεία της υπόσταση, μέχρι τη μέρα που θα διαπιστώσει πως κάτι τέτοιο είναι ανέφικτο. Μια επαρχιακή πόλη απ’ τη

μεταξική Ελλάδα μέχρι τη μετεμφυλιακή της δεκαετίας του ’50. Ένα ζευγάρι παρασυρμένο απ’ τις μπόρες των καιρών. Ένα στεφάνι φτιαγμένο από ασπάλαθο.

Η δημοφιλής συγγραφέας, Σόφη Θεοδωρίδου, με αφορμή την παρουσίαση του νέου της βιβλίου στην πόλη μας, μιλά στο arive.gr και δίνει απαντήσεις που φωτίζουν το πρόσωπο πίσω από το λογοτεχνικό του δημιούργημα, τη συγγραφέα που καλείται να διαχειριστεί την εσωτερική παρακίνηση που οδηγεί στη δημιουργία ενός λογοτεχνικού έργου.

arive: Ποιο ήταν το πρώτο σας ραντεβού με την λογοτεχνία; Ως ανάγνωσμα αλλά και ως γράψιμο…

Σ.Θ. : Ως ανάγνωσμα θυμάμαι να είναι το έργο του Σαίξπηρ «Ρωμαίος και Ιουλιέτα», το οποίο διάβασα σε ηλικία οχτώ χρόνων. Ως γράψιμο ένα διήγημα που έγραψα στα δεκατρία μου και που επέλεξε ο φιλόλογός μας να στείλει σε κάποιον σχετικό διαγωνισμό.

arive: Πολλοί συγγραφείς λένε ότι όταν ξεκινούν να γράψουν, γνωρίζουν την αρχή και το τέλος της ιστορίας, συχνά και τον τίτλο του βιβλίου. Ισχύει κάτι τέτοιο στη δική σας περίπτωση;

Σ.Θ. : Όχι. Είναι θολά όλα, πέρα από το αληθινό γεγονός που συνήθως με εμπνέει κι είναι η αφόρμηση να ξαναμπώ στη διαδικασία της συγγραφής. Ο δε τίτλος άλλοτε έρχεται πριν αρχίσει η συγγραφή κι άλλοτε αφού έχει ολοκληρωθεί το έργο. Συχνά αναδύεται, θα έλεγα, απ’ αυτό.

arive: Πώς γράψατε την ιστορία; Πώς ξεκινήσατε; Τι ήταν αυτό που σας ώθησε; Μια έμπνευση της στιγμής; Μια κεντρική ιδέα; Πόσο καιρό σας πήρε να ολοκληρώσετε το μυθιστόρημα;

Σ.Θ. : Η ιδέα ξεκίνησε από μια αληθινή ιστορία που μου αφηγήθηκαν και με συγκίνησε. Εδώ πρέπει να επισημάνω ότι μου έχουν αφηγηθεί κατά καιρούς πολλές ιστορίες εξαιρετικά ενδιαφέρουσες, που όμως δε με παρακίνησαν ν' αφήσω ελεύθερη τη φαντασία μου κι έτσι ν' αρχίσει αυτό το μαγικό μπλέξιμο φαντασίας κι αληθινής ζωής, απ' το οποίο προκύπτει συνήθως ένα μυθιστόρημά μου. Πάντως, απ' τη στιγμή που ξεκινώ, συνήθως χρειάζομαι γύρω στους έξι μήνες μέχρι να ολοκληρώσω ένα έργο μου.

arive: Τι θα πρέπει να έχει ένας ήρωας για να γίνει ήρωάς σας ή ηρωίδα σας;

Σ.Θ. : Ενδιαφέροντα χαρακτήρα, ασφαλώς. Όχι πάντοτε καλό, αλλά ενδιαφέροντα. Και να είναι έτοιμος να αντιμετωπίσει τα δύσκολα.

arive: Ποια είναι η αγαπημένη σας φράση στο βιβλίο «Στεφάνι από Ασπάλαθο»

Σ.Θ. : Είναι μια φράση αληθινή, που βάζω στο στόμα του ήρωά μου κάποια στιγμή προς το τέλος «Πιστεύαμε ότι κάναμε το καλό κι αποδείχθηκαν όλα λάθος», λέει, και για μένα προσωπικά η φράση αυτή εκφράζει όλο το δράμα του Εμφυλίου.

arive: Πώς επιλέγετε τα βιβλία που διαβάζετε; Ακολουθείτε συγκεκριμένους συγγραφείς; Συγκεκριμένο είδος λογοτεχνίας;

Σ.Θ. : Ασφαλώς κι ακολουθώ συγκεκριμένους συγγραφείς, τους οποίους όμως δε διστάζω να εγκαταλείψω, αν με απογοητεύσουν δύο ή τρεις συνεχόμενες φορές, αλλά μ' αρέσει ν' «ανακαλύπτω» και νέους συγγραφείς. Όσο για το είδος της λογοτεχνίας, δεν έχω κάποιο συγκεκριμένο. Μου αρκεί να είναι καλή λογοτεχνία.

arive: Οι περισσότεροι συγγραφείς έχουν μια «δημιουργική αγωνία» για το έργο τους. Συμβαίνει το ίδιο και σε εσάς;

Σ.Θ. : Θα ήταν ψέμα, αν έλεγα ότι δεν αισθάνομαι δέος κάθε φορά που βρίσκομαι αντιμέτωπη με τη λευκή «σελίδα» του υπολογιστή. Ωστόσο, αυτό διαρκεί ελάχιστα δευτερόλεπτα, μέχρι να με απορροφήσει η διαδικασία, οπότε και ξεχνώ τα πάντα. Αν τώρα η ερώτηση έχει να κάνει με το πώς θα υποδεχθεί το έργο μου το αναγνωστικό κοινό, τότε πρέπει να σας ομολογήσω ότι απ' τη στιγμή που ένα έργο μου νιώθω ότι με αντιπροσωπεύει, αισθάνομαι και ήσυχη ότι θα το υποδεχθούν θετικά οι αναγνώστες μου.

Το νέο βιβλίο της Σόφης Θεοδωρίδου, «Στεφάνι από ασπάλαθο» κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ψυχογιός.